

Sestra Marie Brigita Čechová

Sestra Marie Brigita Čechová rozená Božena Čechová se narodila 13. listopadu 1931 v Jaroslavicích u Zlína, které jsou dnes součástí Zlína. Byla vychována v katolické rodině. Její otec byl zemědělec. Měla čtyři sourozence, dva bratry a dvě sestry, ale jedna ze sester zemřela, když byla ještě malé děvčátko. S rodinou chodívala na poutní místa a každou neděli všichni navštěvovali kostel.

V Jaroslavicích chodila do obecné školy, měšťanskou školu navštěvovala ve Zlíně. Po škole pomáhala rodičům a během zimních večerů sáňkovala se sourozenci. Už v 11 letech se rozhodla, že chce být řeholní sestrou. Tatínek měl totiž příbuznou v klášteře u Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Sestra Brigita se snažila soustředit na to, že půjde jednou do kláštera, takže nehledala jiné možnosti.

V sedmnácti letech začala pracovat v Praze ve Vincentinu, ústavu nevléčitelných a těžce nemocných, kde pobyla necelý rok. V roce 1949 začala studovat zdravotnickou školu, ale v roce 1950 byly zavřeny církevní školy a kláštery. To znamenalo, že pokud by chtěla dále studovat, musela by odejít do civilu. Žádná ze studujících do civilu neodešla, proto všech dvanáct řádových sester bylo vyhozeno. Sestra Brigita skládala dočasné sliby 29. října 1950, které postupně obnovovala každý rok. A věčné sliby skládala až v roce 1957.

V 50. letech 20. století si musela najít zaměstnání, proto odjela jako ošetřovatelka do nemocnice v Jindřichově Hradci. Z této nemocnice ale musela 1. července roku 1956 odejít, dostala výpověď stejně jako ostatní řádové sestry. Odešla pracovat do ústavu sociální péče v Šternberku, kde bylo asi dvě stě imobilních dětí.

Působila v Hradišti u Znojma, kde ošetřovala nemocné sestry. Také pomáhala v domově důchodců v Prachaticích. V roce 1973 přešla do ústavu sociální péče v Hrabicích u Vimperka. S dětmi často chodila na procházky, při jedné z nich ztratila hluchoněmého chlapce Jarouška. Jarouška se jí podařilo nakonec nalézt. Nicméně tento zážitek má stále v paměti.

Roku 1989 odešly dobrovolně všechny sestry z ústavu. Poté se odstěhovala do Puskovce v Ostravě, kde se starala o kostel Andělů strážných a o mládež.

Po pádu režimu sestra Brigita pobyla rok v Moravských Budějovicích, kde se zařizoval dům. Také se uplatnila v Albrechticích. V roce 1998 jela do Jiříkova u Rumburku, kde se se sestrami starala o baziliku ve Filipově. Dále pracovala v Apoštolské nunciatuře v Praze.

V roce 2011 sestra Brigita začala žít v Praze v Řepích v kongregaci Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, kde žije dodnes.

Donedávna si ještě dopisovala s kamarádkami z dětství, dnes už však nežijí. Sestra Brigita má ještě dva sourozence, jednoho bratra a sestru. Matka zemřela roku 1974 a otec roku 1984.

Sestra Brigita má jako důchodkyně více času na modlitbu a sledování zpráv. Informace, které při sledování a poslouchání zpráv získá, velmi ráda předává ostatním zaměstnancům domova sv. Karla Boromejského.

Životní motto S. M. Brigity Čechové zní: *„Co jste udělali jednomu z bratří mých nejbližších, mně jste učinili.“*